

[Socialministeren.]

hos Invalidernes Repræsentant, hvor den endnu laa den 27de forrige Maaned. Endelig den 31. Oktober, altsaa for nogle Dage siden, har jeg efter at have rykket for Svar modtaget Sagen tilbage fra Invalideraadet. Det fremgaar altsaa heraf, at det i hvert Fald ikke er mig, der bærer Ansvar for, at denne Sag ikke er fremmet mere end sket.

Det ærede Medlem Hr. Lorentzen beklagede sig dernæst over, at der var mange Mennesker i de sønderjyske Landsdele, der ikke kunde opnaa nogen Erstatning for en Lidelse af reumatisk eller anden Karakter, der ikke havde været saa fremtrædende de første Aar efter Krigens Afslutning, men nu invalideret de paagældende fuldstændigt. Hertil skal jeg sige, at efter Krigsinvalidforsorgslovens § 11 maa Krav om Invalidforsørgelse for at komme i Betragtning anmeldes senest et Aar efter Lovens Ikrafttræden. Ethvert Krav, der anmeldes efter Udløbet af denne Frist, kan undtagelsesvis komme i Betragtning, for saa vidt den paagældende Skade bevises at være paadraget ved Militærtjeneste under Krigsforhold og det godtgøres, at Andrageren paa Grund af Forhold, han ikke selv har været Herre over, eller fordi Erhvervsindskrænkningen først senere har vist sig, har været forhindret i at indsende Andraget før Fristens Udløb. Det er herefter klart, at Lidelser som Reumatisme og andre lignende Lidelser, der almindeligvis og desværre kommer med Alderen, ikke uden videre kan anerkendes som bevirket under Krigsforhold og medføre den særlige Forsørgelse, der kun er beregnet paa at erstatte Følgerne af Krigstjeneste.

Endelig nævnte det ærede Medlem Hr. Lorentzen, at han kendte en Mand, der havde en Rente paa 40 Kr. maanedlig, men i Virkeligheden var 100 pCt. Invalid. Saadanne Tilfælde kan forekomme, dels fordi en Person kan have en forholdsvis ringe Krigsinvaliditet samtidig med, at han har en anden Lidelse, som ikke staar i Forbindelse med Krigen, men som i Forbindelse med Krigsinvaliditeten kan gøre ham til 100 pCt. Invalid, dels i Tilfælde, hvor man har anerkendt som Følge af Krigens en Forværrelse af en tidligere bestaaende Lidelse. En Mand kan f. Eks. være gaaet i Krigens med sikre Tegn paa en eller anden tuberkuløs Lidelse. Denne kan da ikke anerkendes som Krigstjenestebeskadigelse, men den ved Krigens bevirkede Forværrelse anerkendes og medfører en dertil svarende Rente. Jeg ser meget vel, at dette Forhold ikke hjælper den paagældende, men hertil er da kun at

sige, at han, hvis hans Arbejdsevne nu er under $\frac{1}{3}$, er berettiget til Invaliderente efter Folkeforsikringslovens almindelige Regler, og Folk, som er stillet som den Mand, det ærede Medlem talte om, maa derfor indgive Andragende om Invaliderente.

Det ærede Medlem var endelig inde paa, at Behandlingen af Sager i Invalidenævnet og Invalideraadet tog alt for lang Tid. Heroverfor skal jeg sige, at de Sager, som frembyder Tvivl, selvsagt maa undergives en grundig Behandling med Indhentelse af Specialistlægeerklæringer og nye Undersøgelser o. s. v., og at det ofte maa ses som en Fordel for Invaliderne, idet disse Sager uden en saadan Undersøgelse ofte vilde falde ud til Skade for Andrageren, idet det ikke kan bevises eller sandsynliggøres, at han lider af vedkommende Lidelse. Jeg skal i øvrigt henlede de paagældende Institutioners Opmærksomhed paa den rejste Kritik, saa meget mere som jeg personlig er en Hund efter hurtige Afgørelser og paa Nakken af alt Sløseri i Administration.

I Anledning af de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Præstø A.) fremsatte angaaende Raunstrup's økonomiske Forhold, skal jeg bemærke, at Spørgsmaalet om fortsat Statstilskud til denne Institution overvejes for Tiden. Ministeriet har til Brug ved Afgørelsen udbedt sig en nærmere Redegørelse fra Bestyrelsen angaaende de økonomiske Forhold, herunder om Kommunernes Deltagelse i Dækningen af det foreliggende Underskud, og den 20. f. M. har Bestyrelsen afgivet en saadan Redegørelse, der er oversendt til det i Ungdomsarbejdsloshedslovens § 5 omhandlede Udvalg til Undersøgelse og Udtalelse over for Socialministeren. Jeg vil derfor ikke i Øjeblikket kunne sige noget om den endelige Afgørelse med Hensyn til Statstilskud til Fortsættelse af Beskæftigelsesforanstaltningen paa Raunstrup for unge arbejdsløse, men saa vidt jeg har forstaaet efter Samtale med Bestyrelsen og efter Besøg paa Raunstrup for nylig, hvor Betingelserne for Ungdomsskole m. v. i øvrigt er absolut gode, er den tendentiøse Kritik, som det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Præstø A.) omtalte, ophørt, og alt tyder paa en rolig Udvikling, hvis altsaa Økonomien kan bringes paa Fode.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har anket over Ulykkesforsikringsraadet's Invaliditetsbedømmelse, idet han har anført, at der ikke ydes tilstrækkelig Erstatning for traumatisk Neurose. Efter det ærede Medlems Fremstilling er Forholdet dette, at Ulykkesforsikringsraadet kun giver